

Голос
Виходить з
1 липня 1995 р.

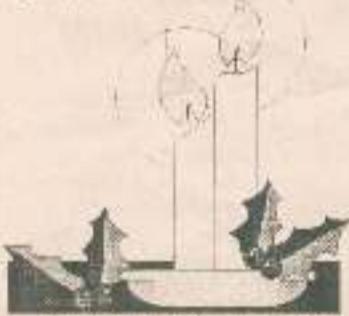

№ 6 (511)
ВІВТОРОК
18 січня
2000 року
Ціна 20 коп.

**ПОВЕРНУТИЙ
ОБРАЗ**

"Ісус увійшов у хвилі Йордану, а Іван охрестив його. Коли Ісус виходив із води, відчинилися над Ним небеса. То Дух Божий у вигляді голуба сходив на нього. Одначасно почувся голос із небес:

- То Син мій улюблений, якого Я уподобав..."

Олені всього раз в дитинстві, мати прочитала ці рядки із Біблії і вона заламала таку іх назавжди. Ізгоді вже дітиною побачила в подарунок у домі прекрасну ікону з відображенням хрещення Ісуса Христа на річці Йордан, так само, як було описано в Євангелії, то всім серцем забажала мати її в себе в хаті, над своїм ліжком. Як не дивно, але подруга відряду погодилась подарувати образ.

Минув час, Олена вишшла заміж. Майже рік за роком народились у неї дві донечки. Трохи згоріли, тому до них часто навідувалась дитячий лікар Марія Іванівна. Їй теж дуже

Наші духовні цінності

сподобався образ "Хрещення Ісуса". Мачуни слабкий зір, вона раве з десять близько приглядалась до нього, а потім попросила:
- Олено Петрівно Чи не подарували б ви мені цей образ?
Марію Іванівну в селі дуже поважали, тому рідко хто міг їй в чомусь відмовити. І якою дорогою не була ікона для Олени, вона таки віддала її лікарці.

Минуло майже 20 років. Якою вночі приснився Олені сон: з моря виринув дивна фігура і промовляв:
- Навіщо ти віддала цього образу? Час забрати його назад.
- Але як я могла їй відмовити, коли вона так благально просила його їй віддати, - спробувала захищатись Олена.
- А тепер забери назад! - звелю видіння і зникло.

Ні наступного ранку ні ще протягом кількох днів Олена не наважувалась попросити Марію Іванівну віддати образ. А ще через якийсь час лікарка раптово померла прямо на дорозі. І ось після її похорону Олені знову приснився той самий сон.
- Іди і забери образ!

Тепер треба було йти до сина Марії Іванівни, який залишився на господарці. Знову набиралась мужності декілька днів і все-таки мусила піти до нього. Син лікарки з розумінням поставився до розповіді пані Олени і віддав їй ікону. Жінка замовила для неї нове обрамлення і повісила над столом. І, здається, образ не підлядалий часів, - йому близько ста років, а виглядає ніби тільки з-під пензля

спонсорські.
Щодня через Садковичі на Мостисьька проїжджають сотні машин, в тому числі із іноземцями. Вночі сільська церква світиться образами, а на Радвані свята віруючі обладнали перед церквою шопку (вертел), в якому відтворено народження на солом маленького Ісуса. Біля нього стоять Марія, Йосиф, три царі які дари принесли, пастухи. Так і хочеться зупинитись біля цього дійства. Кажуть, що про садковицьку церкву навіть Папа Римський знав, хоч вона і православна.
А ще Садковичі славляться своїми колядниками. Кожна сім'я свято береже розповідь про те, як у 1947-му році, коли по селах потували енкаведисти, сільські хлопці не побоялись піти колядувати полдвіна. Їх затримали, відвезли до сибірської тюрми. Коли на початку тюрми дізнався, що затримали колядників, він наказав привести їх до нього і велів заколадувати. Каринний сибірик був настільки зворушений колядкою, що розпорядився негайно звільнити хлопців і доставити до Садкович.

**ШОПКА НАД
ТРАКТОМ**

Садковичани гордіться своєю церквою. Хол вона і невеличка, та збережена, відмальована і доглянута. Ніхто не скаже, що їй скоро сто років, двадцять два з яких, у безбожницькі часи, вона була зачинена. Діти не пасує до храму старенька, низенька дівчинка, дев'яносто років, але збереглася через багату року. А от третью нема. За переказом, він ніби десь закопаний у селі. Невідомо тільки, де. Та садковичани вірять, що він обов'язково знайдеться. А для нової дзвониці уже фундамент закладено. Можливо, наступного року у Садковичах буде зведено нове приміщення для провісника релігійних і сільських подій. Добре було б, якби до пожертвувань селян додалися ще й

костюми, звичайно, з допомогою родинів. Пласт, врешті і має за мету виховувати в дітях самостійність, готування до життя.
Неабиякі організаторські здібності виявила старша група пластунів студент технікуму інформатики та обчислювальної техніки Олексій Микитко, старшокласник СШ №2 Володимир Карпинець, півлітній підєст Ростислав Аркадьєв, нинішній випускник СШ №2 Ігор Шийко. Ігор у пласті курінний, йому притаманні саморганізація, і відповідальність за справу та за молодішні члени підрозділу. Наймолодшому пластуну Андрійкові Леськаву 7 років, він першокласник СШ №8. Андрійкові добре вже виступати.

18 січня у Будинку учнівської творчості цей вертел виступали на святі "Радвані свята" перед пластунами Самбора, Чайкович, Старосамбірського та Дрогобицького району.

Іван МИХАЛЬЧАК.

**Браво, бравіссімо,
"Кобзарик"!
КОЛИ СПІВАЮТЬ
ХЛОПЧИКИ,
СПОКІЙНО БАТЬКИ
СПЛЯТЬ**

А сплять спокійно ті батьки, діти яких займаються в дитячому хорі "Кобзарик", який недавно створено при самбірському міському Будинку учнівської творчості. І хоча турбот декілька батькам прибавилось, бо найменших хористів треба 3-4 рази на тиждень приводити на репетиції, а потім збирати, винагородити їм за це є радість від їх співу, відсаження від того, що, крім любові до прекрасного, керівник "Кобзарика" Тетяна Стоянська придатуює вихованцям такі риси, як дисциплінованість, акуратність тощо.

Самбірчани вже мали можливість слухати спів "Кобзарика", але той виступ, яким пролунав минулої неділі, перевищує усі сподівання швидк заповнення органного залу.

Концертна програма була побудована в основному на колядках і духовних мелодіях. Першою співала молодша група. Коли вона зійшла зі сцени, в залі погасло світло. Багато хто подумав, що це чергове вимкнення електроенергії. Та, як виявилось, так було передбачено програмю. У цей час із-за сцени глядачів через зал із загіланими свічками пройшла старша група із колядкою "А Божа Мати по світу ходила". Зрозуміло, що її виступ був досконалішим. Як молодші, так і старші кобзарники співали під акомпанемент Ірини Терпак (рояль), Генріка Мельнарівича (флейта), Ігоря Яніва (скрипка) і Марії Пейчак (віолончель). А насамкінець колядували разом. Винагородити Тетяну Іванівну за чудесний виступ "Кобзарика" були Букети квітів, вихованцям - тривалі оплески і подяка від заступника міського голови Петра Оскарка.

Після концерту довелося почути відгуки про кмітливих співаків. "Я є учасником самбірських хорів з п'ятдесяти років, - сказав Ярослав Кміть. - Співав ще при Магурському. Але такого диригента як Тетяна Стоянська, поєрте мені, в Самборі це не було. За короткий проміск часу вона створила з цих непосид досконалий хорівий колектив. Я безмежно радий, що в ньому співає мій онук Лєсик. Дай, Боже, п. Тетян здоров'я, наснаги, успіхів у її подвизницькій малоплачуваній, але так потрібній праці для відродження духовності України!"

Додати до цих слів нема що. Браво, бравіссімо, "Кобзарик" і його мастрю Тетян Стоянській Ігор ТИЛАНЧО.

ВЕРТЕЛ ПЛАСТУНІВ

Хочу подякувати Юрію Лєськаву за організацію чудового вертелу пластунів, у якому були діти від малих до підлітків. Були вони веселі, розкуті, але культурні. Чесно запитали, чи можуть проєвсти дійство у моїй квартирі. А наприкінці малий синочок Юрія також попросив багату прочитати віршика. Я був схвилюваний до сліз їхнім чудовим виступом.

Михайло ІВАНИЦЬКИЙ.
А це був вертел пластунів юнацького куреня імені Олександрє Тисєвського. Молодші його учасники мали по 11-12 років, а четверо старших по 16-17. Сам вони готували виставу і протягом Радвані з ново віддали колишніх пластунів, а також приятелів та добродіїв організації. Самі готували

(Продовження. Поч. у ч.ч.99 за 1999 р. і 3 ц.р.)

Здавалось би, держава наша дуже щедра для сільського господарства. Борги агроформуванням списує, все те, що в минулому було набувано в колгоспах державними та господарськими будвельними організаціями за бюджетні гроші, передає безкоштовно трудовикам села. Тобто в нічийні руки. І коли вишшов Указ Президента України "Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектору економіки", багата селян та й не тільки, зрозуміли його як команду ліквідувати колективні господарства під зміненою вивіскою селянських спілок і КСП. Приміром, у Стрлковицькій спільці пайовників, яку я очолюю, днями вкрадено б радяторів і декілька шків з комбайна. Та й в інших господарствах цуплять все, що під руку потрапить. І це пошесть пішла по всій Україні. Поставити їм заслін не зможе ні керівники, ні

Указ Президента про аграрні реформи - в жиб'я

3. НЕВТІШНІ ПЕРСПЕКТИВИ АПК

працівники правоохоронних органів.
Ці та інші ірадіки пов'язані з пошуванням за кольоровими металами. Не дивно, що навіть у Самборі знімають нині металеві огорожі, що зокрема має місце навколо дитячого садка по вул. Сонячний. Однак це не заважає владі видавати ліцензії на заготівлю брухту кольорових металів по всій Україні. Вже й пальці однієї руки не вистачить, аби порахувати, скільки приймальних пунктів для цієї мити маємо в місті. Навка цього брухту у нас так багато? Зрозуміло, що ні. Тому й здають за нього найнеобхідніші речі з кольорового металу, як не мають жодного відношення до брухту, що завдає величезної шкоди підприємствам, в тому числі і сільськогосподарським, та організаціям

А ще хотілося б сказати кілька слів про виробничі технології в АПК в минулому, теперішньому і майбутньому. Пам'ятаю, за радянських часів, коли замінчувався рік, колгоспи одержували гроші у вигляді не тільки основної оплати за реалізовану продукцію, а й різного роду доплат, дотацій. Була можливість вести розширене виробництво. Кулувати нову техніку, ремонтувати наявну, придбати все необхідне для закладення належної основи під урожай. Для цього пише потрібно було подати своєчасно заявку в район.
Нині ж нічого цього немає. Трактори, машини, комбайни добиті до ручки, матеріально-технічна база в більшості господарств зійшла нанівець. Минулого року господарства виробили так мало продукції, що не

могли й наполовину розрахуватись з державою за отримані мінеральні добрива, хімію, пально-мастильні матеріали. А ще велика заборгованість із заробітної плати, неполашено інші борги. Про яке відтворення виробництва може йти мова за такої ситуації? І перекладати вини за це тільки на керівників агроформувань було б несправедливо. У минулому багато з нас добивалось непоганих результатів. І не тільки в "теплих" умовах. Нині ж наймудріші і наймітивніші лєд дає собі ради. Не дивно, що під час теперішнього реформування КСП і селянських спілок "горять" навіть такі голови господарств, як ще кілька років тому здавались непробитими.

(Закінчення на 2-й стор.)

Вітаємо

Вчора відзначила день народження секретар комісії з питань поновлення прав реабілітованих Люба КІЧАК. Сьогодні таке свято в спеціаліста у справах несправдітних Ольги КОТЛЯР. 20 січня дні народження відзначали фермер з Великої Білини Іван КІЛЬГАН, начальник штабу цивільної оборони Микола ОЛІАРНИК, сільський голова Калинова Оксана ЧУЛИК, спеціаліст управління економіки Осипа МАХОВСЬКА, 21-го січня - спеціаліст управління економіки Маріна ДЕНАРТ.

Райдержадміністрація і районна рада засипають їм щирі вітання і бажають міцного здоров'я, плідної праці і довгих роки життя.

14 січня відзначували день народження брат і сестра Іван БІЛАК та Марія ЛАПШОВА.

Парафіяни церкви Успіння Пресвятої Богородиці і члени Братства Святого Апостола Андрія Первозваного приєднуються до всіх привітань міниникам, великим прихильникам храмої церкви, а Івана Івановича поздравляють з днем Ангела і значать йому міцного здоров'я, щастя та успіху завжди.

Народні звичаї, обряди 19 СІЧНЯ – ЙОРДАН, АБО ВОДОХРЕЩА

За народною традицією це свято має декілька назв: Водохреща, Хрещення, Йордань. В цей день згадується євангельський переказ про хрещення Ісуса Христа, згідно з яким Христос, якому виповнилося вже 30 років, прийшов на річку Йордан, де хрестив Іван Хреститель на ознаку очищення від гріха. І хоча у Ісуса як у найбездоланнішої людини не було ніяких гріхів, він прийняв хрещення щоб освятити обряд, за яким відбувається очищення людини. Свято має ще назву Богоявлення тому що, згідно з Євангелієм, під час Хрещення Ісуса Бог-Дух Святий зійшов з неба у вигляді голуба.

Кроплять хати свяченою водою. Жінки в свяченій воді замішують борошно і ним на дверях та одвінках роблять хрестики, щоб "улири" і всяка нечиста сила не мала сили! Це третє найбільше і завершальне свято рідвяно-новорічного циклу.

Відтак у всіх селах святять воду. Зранку чоловіки йшли до річки чи ставка, вирубували з льоду хреста, ставили його поруч з олопоною і обливали. Священник, вигоснивши молитву, освячував воду заступками в неї срібного хреста. Після цього випускають в повітря кілька пар голубів.

Водохрещену воду вважали середньою панаскою од багатьох недуг, нею також святять будівлі, тварин, збіжжя тощо. Водохрещенська дже релігія може зберігатися протягом року. Дехто схильний вважати, що цьому сприяє срібло від хреста.

З цим святом пов'язані і приміти.

На Водохрещі день теплий - буде хліб теплий, йде палятих сніг - на врожай. Коли на Водохрещі з'явиться повний місяць - буде великий рік.

ВЕСЕЛІ ПРИКЛЮЧКИ

ВІД МИТРА КОЛЮЧКИ

Найтамсубіні
набави біл "М.К."

ІТАЛІЄЦЬ В ГОСТЯХ

Як і багато українських жінок і дівчат, жителячка одного з сіл Рудківської зони поїхала на заробітки до Італії. Їй пощастило: гроші заробила і нареченого придбала. Вирішила показати йому наші краї. Італієць сидів на шикарному автомобілі, і вони рушили на Україну. Пригод було чимало, тому приїхавши у село, італієць підкрався на обок і гарячково жестикулював та щось мимрило собі під нос. Запитали судити колишню односельчанку, яка трохи навчилася по італійськи про що балакає поть.

- Та кажи, що дуже йому у нас не сподобалося.

Спершу ніяк не могла вибратися із Закарпаття, а під Сколем дорогою замело снігом, заки шліхавики прочистили, ми добре у машині виспалися. До того ж, увальє собі його враження від їзди по наших змисливих дорогах. Я навіть не хочу переказувати слова, якими він оцінював стан наших сільських доріг.

Сказавши ці слова додала від себе:

А коли почали виключати світло, то він ніяк не зміг зрозуміти чому. Я мусіла добрих дві години пояснювати йому усе наш бди.

Не при звичаючись до таких митарств, італієць дуже шкодував що не використав час відпустки для

інших розваг, а поїхав до нас. Зарікався, що не розкажуватиме своїм землякам про те, що бачив, бо буде дуже багато охочих поїхати до нас ознайомитися з екзотикою. Подібне можна побачити йба що в Адріаді.

ПРИГОДА В ПОЇЗДІ

Був чудовий зимовий ранок останнього дня старого року. Михайло з Василем зайшли до дорозь залованого пасажирами вагона і почали роздивлятися, куди можна було б примоститися, аби погмоніти про вчорашні події. Їх увагу привернули дві лавки, на одній з яких сиділа літня жінка, а поруч - клунок, з якого вибирала порожню пластмасову пляшка з-під води. Налавці навпроти спала жінка в шубі. Між лавками стояла велика паперова коробка.

Як джентльмени чоловіки не стали будити молодичку, а тиханю примостились біля жінки, яка сиділа, легонько переставивши клунок на коробку. Через якийсь час пасажирка що спала, підвелася. Стривоженими, але дуже гарними очима глянула на клунок і миттєво зняла його з коробки.

- Очевидно, іграшки на плянку везете, - здогадався Василь. - Не переживайте. Перед тим як покласти, я перевіряв чи коробка не прогинається.

Молодиця відносно зирнула на нього, і Василь відчув, що в серці щось здохнуло. І він почав залицатися солов'єм, силлячи компліменти, як з рогу достатку. А потім додав:

- Мій друг Михайло навіть допоможе вам її нести.

- О, мені дуже знадобиться допомога, бо мені це один ящик який стоїть на сусідній лавці.

Михайло відносно щось не добре і почав підводитися з місця, хоч до Самбора залишалося їхати ще добрих п'ять хвилин. Пасажирки з боку почали підколювати.

- О, це наш чоловік! Тільки й те, що багато балакати вміють, а коли доходить до діла, коли треба допомогти жінці - зрада у куці.

- Та з чого ви взяли, що ми відмовлемось? - поспішив на допомогу Михайлові Василь. - Це він навмисно встав, аби потується до відповідальної роботи.

Вона справді виявилася такою, бо коли електричка зупинилась, молодичка вказала Михайлові на досить великий ящик, пов'язаний шнурками. Той взявся за них і ледве зрушив з місця.

- Що це у вас там? - ледве вимовив.

- Та сервізи. Дивіться, щоб не порозбивались, бо збитків мені нароби́те.

Обидвоє ледве зняли ношу з сходинок, а потім Василь, кланючись на чм світ свого балакучого товариша, чогаючи чобітьми по сплизькому льоду, волочив ящик з сервізами, часто зупиняючись, минаючи руки. Поруч весело крокував Михайло, підтримуючи по-під руку молодичку.

Іван МИХАЛЬЧАК.

ПІДСЛУХАНІ ДІАЛОГИ

- Що означає прес-секретар міської ради?

- Це секретар під пресою міського голови.

***

- Що постійно стоїть у ледях?

- Робота. А ви що мали на увазі?

***

- Чому останніми роками в багатьох господарствах працівникам зарплату виплачують мішками сопи?

- Аби вони не говорили, що не одержуючи зарплату роками, не мають за що сопи купити.

***

- Чому ваші працівники виходять з кабінету директора з відкритими ротами і що це за червоні книжечки в них у руках?

- Це від здивування, директор переплював старі папери і випадково знайшов в одній з папок партійні квитки. Ось і зручилось їх колишнім комуністам. Тепер вони не можуть зрозуміти, що це б мало означати?

***

- На місці Романа Штипука я зобраз би каремника середньої панки та спеціаліста ВНГСП "Дублянське", подякував би за багаторічну співпрацю і пригостив би добрим могоричем.

- А хто платитиме?

Солтис і Микола Гук з Погірець, приємне враження залишилися від програм школярів з Новосілок, Вошанця, Підгайнів. Як належало, не правах господаря високохудожнє мистецтво показали колективи Рудківської ЗОШ і гуртків Будинку учнівської творчості.

Своєрідною хуліганією цього новорічного здиугу юних талантів виявився показ "Різдвяної шпиги", привезеної з Бусовиць Старосамбірського району, яку виготовив директор місцевої школи Іван Сорока. Він же - автор сценарію і актор. Асистував йому син Назарій. Сорак хвилини тривало лялькове дійство, надзвичайно вміло як художньо, так і музично оформлене.

Як зазначив присутній на фестивалі заступник завідувача Старосамбірського райвідділу освіти Омельян Ласків: "В ціяспіву пару, в ясну годину так дружно возвеселилися школярі, принісши на вівтар слави Господньої свою здібність і свою побожність, виражену в колядах, шадрівках, інсценівках і змненнях".

Юрій ЛЕСЬКІВ,
наш спетрор

ДО УВАГИ КЕРІВНИКІВ ТА БУХГАЛТЕРІВ МАЛИХ ПРИВАТНИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА ІНШИХ ФОРМ ПРИВАТНОГО БІЗНЕСУ

Самбірський районний відділ статистики доводить до вашого відома, що термін здачі річного бухгалтерського звіту (баланс, ф№1, ф№2) та ф№1 "Підприємство" до 1 лютого 2000 року.

Це стосується і підприємств, які працюють за спрощеною системою обліку.

За несвоєчасну та неякісну подачу звітів будуть вживатись міри впливу відповідно до Закону України "Про державну статистику".

ПРОВОДИТИМУТЬСЯ ТОРГИ

4 лютого ц.р. об 11 год. в приміщенні магазину с. Лопушно Самбірського р-ну будуть проводитись торги, на які для розпродажу виставлене описане майно, а саме: магазин загальною площею 87,7 кв. м ціною 19 749 грн.

Бажаючим взяти участь у прилюдних торгах необхідно до 2 лютого: а) подати заявку в державну виконавчу службу Самбірського району; б) внести кошти в розмірі 10 % вартості заставленого майна на рах. 25304200015004 ВДК у Самбірському районі.

Час ознайомлення з майном 1 лютого. Прилюдні торги будуть проводитись згідно чинному законодавству.

Державний виконавець А. АНМАР.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ

загублений сертифікат на земельний пай за № 0077/87, виданий жителю: Бабине Скальській Ярославі Михайлівні.

Часопис для краю і про край
Голос Самбірщини
ВИХОДИМО У ВІВТОРОК І СУБОТУ
(можливі зміни).
Заст. редактора
Іван МИХАЛЬЧАК

Газета заснована Самбірською районною радою і трудовим колективом редакції
ТИШТЬ: м. Самбір, п/с 124.
ТЕЛЕФОНУЙТЕ: 3-20-61
ПРИХОДЬТЕ: вул. Козацька, 4, 2-й поверх

За достовірність фактів, наведених у публікаціях, відповідальність несуть автори. Залишаємо за собою право скорочення, літературного редагування прийнятих для публікації текстів, хоча думки, викладені в них, можуть не співпадати з позицією редакції.
НАШ р/р 26000200195001 у Самбірському відділенні АК АПБ "Україна". Код 13808511

Газету набрано у комп'ютерному центрі редакції.
Віддруковано в Самбірській міській друкарні комітету інформації Львівської облдержадміністрації м. Самбір, вул. Козацька, 4. Друк офсетний, умовних друк. аркушів-1.
Тижневий тираж 3200